

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
17:43	17:18	16:19	תל אביב
17:48	17:22	16:17	ירושלים
17:40	17:16	16:16	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

ביקור חולים

שלושה אוצרות יקרי ערך, המכילים כמעט את כל השאיפות של בני האדם באשר הם, טמונים במצוות ביקור חולים. הזכות להינצל מן היצר הרע ולזכות בחיי רוחניות נעלים, הזכות להינצל מן הייסורים ולזכות בחיים רגועים ושלוים, והזכות להיות בחברה טובה, בקרב ידידים נאמנים. שלושת האוצרות הללו הם בהישג ידנו, באימוץ המצוה היקרה של ביקור חולים.

אז נכון, לא תמיד זה קל. המחזה של אדם מוכר המוטל בחוסר אונים - הוא לא נעים. המראה של ידיד חלש ורפוי - אינו מעודד. להיכנס ולשהות בחבר אדם שאינו חש בטוב, לשמוע את אנחותיו, להגיש לו כוס תה, להריח את ריח התרופות ולפעמים אף לראות מחזות מרעידי לב - כל אלה אינם חוויות שאנו שואפים לחוותן.

ובכל זאת, ואולי בגלל זאת, זה כל כך כדאי ומשפיע עלינו שפע כה גדול. אולי לכן, בורא עולם משלם במזומן בשפע כה רב למבקרי החולים. ולכן, אם הזדמן לנו חולה מוכר יותר או פחות, בן משפחה סיעודי או שכן לבניין שעבר אירוע ל"ע, ידיד מבית הכנסת או מהעבודה שנעדר לפתע, או אפילו חולה לא מוכר שאנו יודעים שהוא מאושפז בבית החולים -

הבה נתייצב, נושיט יד, נבקר בנימוס ונציע עזרה. הבה נחוש את כאבו של החולה ונעשה כל מה שנוכל כדי להקל עליו. כך עשה בורא עולם לאברהם אבינו, ואף אנו נאמץ את הדרך הזו לבקר חולים בכל לב ובכל הזדמנות, ונזכה לכל האוצרות הניתנים למבקרי החולים בשפע רב!

(הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

ההגנה האמיתית של ישראל

רק התורה הקדושה היא ההגנה האמיתית שמגנה על עם ישראל מאז ומתמיד

מעם ה" כששואלים הדבר חודר לעצמות. היה עלינו לעשות שלטים ברחובות מי שלא עסק בתורה... שבוע אח"כ ידקר בחרב... השלטונות יאמרו שזו הסתה לרצח. שבוע אח"כ נסביר באיזה חרב, חרבו של יצר הרע... גדול המחטיו יותר מן ההורגו. ברחוב יש אלפים של אנשים שנפלו בחרב יצר הרע, בגלל שלא עסקו בתורה, כולם חללים של יצר הרע, מי שלא עוסק בתורה נופל ומתרוסק. החזית של עם ישראל זה בית המדרש.

לנו יש את התורה הקדושה ואת הבורא עולם, "אין אומה זו אלא בתורתה". ואמר הקב"ה "על מה אבדה הארץ... על עזבם את תורת"י מה ששומר עלינו זה התורה. ואז"ל כשם שתלמוד תורה כנגד כולם כך עונש ביטולה כנגד כולם.

וכתוב בזוהר הקדוש: כשאמר הקב"ה למשה להלחם במדיין, ושלח אלף למטה אלף למטה, ושואל הזה"ק מדוע כפל "אלף למטה אלף למטה", אומר הזה"ק, כנגד כל אלף שיצאו למלחמה ישבו אלף כנגדם ועסקו בתורה, וכשחזרו מן המלחמה, הרי אין מלחמה בלי הרוגים אצל הגויים אבל שם "ולא נפקד ממנו איש" אין פצוע אחד! ולמה? כי החזית היא בבית המדרש, כנגד כל חייל היה לומד אחד, שם החזית, ואם החזית חזקה איש לא יכול עלינו.

"מפי עוללים ויונקים יסדת עוז למען צורריך להשימד אויב ומתנקם" - ועיקר עוצמת ההגנה של לימוד התורה זה דוקא לימודם של תשב"ר, יותר מלימוד של הישיבות הקדושות הכוללים ואפילו של גדולי ישראל. כמו שמסופר במסכת שבת: אמר ריש לקיש משום רבי יהודה נשיאה אין העולם מתקיים אלא בשביל הבל תינוקות של בית רבן אמר ליה רב פפא לאביי שלי ושלך מה? אמר ליה אינו דומה הבל שיש בו חטא להבל שאין בו חטא. ואכן, כתוב בספרים, אם אדם צריך ישועה ילך לתלמוד תורה ויבקש מהמורה שיאמר תהילים עם הילדים בשבילו. רואים את העוצמה והכוח של התורה, כאן החזית האמיתית, הגויים הם חול ועפר אין בהם קדושה, לנו יש הגנה שמיימית רוחנית. שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

באו נלמד פרשה בנביא: שנחריב בא לירושלים עם מאה שמונים אלף ראשי גייסות, קצינים. ואמרו על חזקיה המלך שהיה צדיק גדול שיכול היה להיות מלך המשיח והדור לא היה ראוי. שנחריב התרברב אל מול חזקיה. מה עשה חזקיהו מלך ישראל? מספרת הגמ' בסנהדרין: "והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועולו מעל צוארך וחובל עול מפני שמן" אמר רבי יצחק נפתח חובל עול של שנחריב מפני שמנו של חזקיהו שהיה דולק בבתי כנסיות ובבתי מדרשות מה עשה נעץ חרב על פתח בית המדרש ואמר כל מי שאינו עוסק בתורה ידקר בחרב זו בדקו מדן ועד באר שבע ולא מצאו עם הארץ מגבת ועד אנטיפרס ולא מצאו תינוק ותינוקת איש ואשה שלא היו בקיאים בהלכות טומאה וטהרה כו'. ומה קרה? בלילה ההוא יצא מלאך ד' ועבר מלאך ד' ויהי בבוקר וכולם פגרים מתים, כל המליונים של אשור! - מיליוני חיילים מפני שמנו של חזקיהו שלמדו תורה! זה העוצמה של עם ישראל.

ושואלים הספרים, איך חזקיה אמר ידקר בחרב, וכי מי שאינו לומד תורה חייב מיתה? ואם תאמר שהוא רצה לזרז אותם, יקשה טובא, וכי הוא שיקר? אלא נראה לומר, שכך אמר להם חזקיהו כל מי שאינו לומד תורה ידקר בחרבו של שנחריב, כי כל ההגנה שלנו מהגויים זה מהתורה!!

ויש לשאול, מדוע נעץ חרב בבית המדרש? חזקיה המלך רצה לומר לעם ישראל, דעו לכם, שהחזית של עם ישראל איננה בגבול, היא בבית המדרש, ה"חרב" מסמלת את המלחמה [כמו שהיונה מסמלת שלום], כאן החזית, כאן המלחמה.

הנה אמרו חז"ל: הקדוש ברוך הוא אמר להם לישראל בניי, בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין ואם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו שנאמר הלא אם תטיב שאת ואם אין אתם עוסקים בתורה אתם נמסרים בידו.. תנא דבי ר' ישמעאל בני אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש אם אבן הוא נימוח ואם ברזל הוא מתפוצץ שנאמר הלא כה דברי כאש נאם ה' וכפטיש יפוצץ סלע אם אבן הוא נימוח שנאמר הוי כל צמא לכו למים ואומר אבנים שחקו מים.

יש שיטה בפרסום שמכניסים דבר בצורת חידה, שתי מילים, ותפענח לבד... "מאין יבוא עזרי - עזרי

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?
התקשרו עכשיו:
03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

הפתרון לכל הבעיות

הוא יצא החוצה ופרץ בבכי ואמר: 'ריבונו של עולם, אוכל לא אכלתי, מה ביקשתי בסך הכל, ברכה לשידוך, אפילו ברכה אני לא שווה'. הבחור בכה וחשב 'מדוע הוא לא בירך אותי לשידוך, מה הוא ראה בנשמה שלי?'

כך הוא בכה, ולפתע הוא מרגיש יד על הכתף, מישהו ליטף לו את הית. מי זה היה? רבי אלחנן וסרמן, התלמיד של החפץ חיים. הוא שאל אותו מה קרה, והוא סיפר לו שביקש ברכה לשידוך והחפץ חיים בירך אותו שיהיה שקוע בתורה. ואמר: "תראה כמה שאני לא יוצלח, שאפילו החפץ חיים לא רצה לברך אותי לשידוך".

אמר לו רבי אלחנן וסרמן: "אתה לא מבין, כדי להיות שקוע בתורה, אם אתה טרוד כמו עכשיו לגבי השידוך, הקב"ה יסיר מעליך את כל הטרדות, זה אומר שהוא יתן לך שידוך מהר, ואחר כך כדי לא להיות טרוד ושתוכל לשבת ללמוד, הוא יתן לך פרנסה וילדים, והכל רק כדי שתוכל לשבת וללמוד תורה, וזה הברכה הכי גדולה שאפשר לברך בן אדם".

ובאמת, אותו בחור זכה להתחתן עם בת תלמיד חכם, שהיה עשיר גדול, ולא היו לו טרדות עד שנעשה לראש ישיבה ומרביץ תורה ברבים.

ברכה, אני מוכן להפסיד את הסעודה המפסקת לפניו הגיע יהודי שלא היו לו ילדים והמשב"ק צעק ל'חפץ חיים' באזון את הבקשה של אותו יהודי, שאמר שאשתו לא תכניס אותו הביתה אם הוא לא יחזור עם הבטחה מהחפץ חיים שיבטיח לו שיזכה לילדים. החפץ חיים אמר לו: "נו, אם אתה כל כך רוצה ילד, אז יהיו לך שניים". האברך יצא מאושר מאוד, אך הוא קצת התפלא מהנוסח של הברכה שהחפץ חיים אמר לו, נו טוב אם אתה כל כך רוצה אז יהיו לך ילדים.

ובאמת, לאותו אברך נולדו שני ילדים. הם עלו לארץ ישראל והיה פה עוני גדול, אשתו אמרה לו: "אני רוצה לנסוע לרוסיה לבקר את הורי ואחר כך לחזור לארץ". היא נסעה לרוסיה בשנת תרצ"ט, עם שני בניה, והרגו אותה עם ילדיה ואז הוא הבין מדוע החפץ חיים לא בירך אותו מכל הלב שהוא צפה שלילדים האלה לא יהיה קיום. החפץ חיים ראה את שעתיד להתרחש.

כאמור, הבחור המבוגר נכנס לחפץ חיים וביקש ברכה לשידוך. הוא אמר: "אני בחור מבוגר, מבקש מהרב ברכה לשידוך".

החפץ חיים בירך אותו שיהיה שקוע בתורה. אמר לו הבחור: "תודה רבה, הרב, אבל אני בחור מבוגר ללא שידוך, אני מבקש ברכה לשידוך". אך הוא לא הספיק לדבר עם הרבה והגבאי הוציא אותו החוצה.

היה יהודי תלמיד חכם גדול בארה"ב, קראו לו יעקב שורקין. אביו ואמו נהרגו ברוסיה, היו לו שתי אחיות והוא למד בראדין אצל החפץ חיים.

הוא שלח מכתבים לאחיות שלו, הן אמרו לו: "אל תשלח לנו מכתבים, כי הרוסים כשוראים שאנו מקבלות מכתב מבחור ישיבה, הם חושבים שאנו מורדים בקומוניסטים והם יכולים להתאכזר אלינו".

יוצא שאבא ואמא אין לו, ואחיות שלו לא רוצות להיות איתו בקשה. הוא היה בחור מבוגר וחשב לעצמו: 'איך אני אתחתן? מי יעזור לי לקנות חליפה?'. חשב לעצמו 'החפץ חיים' הרי עדיין חי, אני אכנס אליו ואבקש ממנו שיברך אותי. הוא ביקש מהמשב"ק של החפץ חיים להיכנס ולפגוש את החפץ חיים ואמר שזה ממש פיקוח נפש והוא חייב לפגוש את החפץ חיים ולדבר איתו.

אמר לו שיש תורים ארוכים וקשה לאפשר לו להיכנס, "אבל אם אתה רוצה לפגוש את החפץ חיים, הזמן הכי טוב זה בסעודה מפסקת, בערב יום כיפור".

הוא ידע שאם הוא לא נמצא בזמן של הסעודה מפסקת אז אין אוכל, לא כמו היום, אז זה היה שמי שלא אכל בסעודה מפסקת נכנס רעב לצום.

חשב לעצמו, הרי כל העתיד שלי מונח על כך המאזניים, אני חייב ללכת ל'חפץ חיים' לקבל

"אמר לו שיש תורים ארוכים וקשה להיכנס, אבל אם אתה רוצה לפגוש את החפץ חיים הזמן הכי טוב הוא..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר נכנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריתכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

**חייגו עכשיו:
03-570-12-12**

*ההפצה הינה במחיר סמלי

רפואה לפי התורה

שאלה: איזו היא דרך הישרה שיבור לו האדם בהשתדלות ברפואה?

שמותר להתרפאות אפילו מחולי שבא משמים: אמרו חז"ל, מנין לרואה את חברו שהוא טובע בנהר או חיה גוררתו או לסטין באין עליו, שהוא חייב להצילו אם הוא יכול להצילו, שנאמר (גבי אבידת ממון, דברים כב, ב): "השב תשיבם... והשבותו לו". (וכיון שנאמר כבר "השב תשיבם", למה נאמר עוד פעם "והשבותו לו", אלא שבא ללמד על אבידה אחרת, שהיא אבדת גופו). ועוד נאמר (דברים כב, כז): "לא תעמוד על דם רעך", ללמד עוד שאם אינך יכול להצילו, אל תעמוד על עצמך אלא חזור על כל הצדדין לטרור או להשכיר אנשים, שלא יאבד דם רעך (סנהדרין עג), וכן פסק בשו"ע (חושן משפט סימן תכו ס"א).

ובמקום אחר למדו חז"ל, "ורפא ירפא" (דברים כב, ב), מכאן שניתנה רשות לרופא לרפאות. (ברכות ס). והקשו הראשונים, שהרי כבר כתוב "והשיבותו לו". וגם כתוב "לא תעמוד על דם רעך". אם כן כבר למדנו שאדם צריך להציל את חברו במה שהוא יודע ויכול, ואף להשכיר אחרים במה שאינו יודע ויכול. ויישבו, שהיינו חושבים שדוקא חולאים שבאים על ידי אדם (כגון שהלך עם חולצה קצרה בחורף והתקרר) דוקא מותר להתרפאות, אבל חלאים הבאים מעצמם, אין להם להתרפאות, משום שדומים כמבטלים גזירת המלך, שהחולי הזה הגיע מהקדוש ברוך הוא, והוא מבטל אותו, בא להשמיע לנו "ורפא ירפא", שגם בכאלו חולאים רשאים להתרפאות.

ועוד אמרו, יסורין בשעה שמשגרין אותן על האדם, משיעין אותן, שלא תלכו אלא ביום פלוני ולא תצאו אלא ביום פלוני ובשעה פלונית "ועל ידי פלוני ועל ידי סם פלוני". כיון שהגיע זמן לצאת, הלך זה לבית עבודת כוכבים, אמרו יסורין, דין הוא שלא נצא. וחורין ואומרים, וכי מפני ששוטה זה עושה שלא כהוגן אנו נאבד שבועתנו? וזה מה שכתוב (דברים כח ט), "וחלים רעים ונאמנים". רעים בשליחותן (שמיסרים) ונאמנים בשבועתן (שיוצאים בזמנם).

נמצא, שלפעמים חלק מהגזירה שנגזרה של החולי, זה ללכת להתעסק ברפואות בשביל גופו.

שלא להטריח את השמים לשנות את הטבע כשאינו מוכרח לזה מאד: עוד אמרו חכמינו זכרונם לברכה (ברכות ס), אין מזכירין מעשה ניסים. ופירשו מגדולי האחרונים, דאין להאדם לשאול מאת ה' להפך לו סדר העולם. שאל יתפלל אדם תפלה שאי אפשר לעשות בקשתו, אף על פי שהיכולת ביד הקדוש ברוך הוא, אין לבקש דבר שאין נעשה כפי הטבע. חוץ מצדיקים יסודי עולם. וצדיק מושל (שמואל ב כג, ג). ולעולם אל יעמוד אדם במקום סכנה ויאמר עושין לי נס, שמא אין עושין לו נס, ואם עושין לו נס, מנכין מזכויותיו. (תענית כ:). שנאמר קטונתי מכל החסדים וכו'. (הוקטנו ונתמעטו זכויותי בשביל החסדים אשר עשית עימדי).

הגמרא בתענית (כד:) מספרת, שאמא של שבור מלך פרס אמרה לבנה, שלא יהיה לך עסק דברים עם היהודים, שכל מה שהם מבקשים מהבורא שלהם הוא נותן להם. אמר לה, מהו נותן להם? אמרה לו, מבקשים רחמים ומגיע מטר. אמר לה, ההוא משום שהוא זמן של מטר הוא, אלא שיתפללו עכשיו בתקופת תמוז. שלחה לרבא שיכוין דעתו ויבקש רחמים שיבוא מטר, רבא ביקש רחמים ולא בא מטר, אמר לפניו, רבונו של עולם אלהים באונינו שמענו אבותינו ספרו לנו פועל פעלת בימיהם בימי קדם (בימי שמואל הנביא שביקש וירד הרבה גשם בתמוז), ואנו בעינינו לא ראינו, ובא מטר עד שנספך ממרזבי צפורי לדיגלת.

בא אביו של רבא בחלום ושאל אותו, וכי יש משהו שמטריח את השמים עד כך (שבשביל לעמוד בנסיון לקדש את ה' אצל הגויים, לא היה צריך גשמים מרובים כל כך, כפי שביקש). והוסיף לומר לו, שְׁנֵה את המקום שבו אתה ישן. וכך עשה רבא, ולמחרת מצא סימנים של דקירות על המטה שהוא רגיל לישון עליה.

להלכה: יש אדם ש"ו נגזר עליו שימות, שאפילו יעמדו כל רופאים שבעולם לא יוכלו להציל ממות נפשו, ועל זה אמרו, "טעות הרופא, רצון הבורא". ויש שנגזר עליו שיחיה בלי רופא, והקדוש ברוך מנגלג לגלגלים ומביא לו רפואתו. ויש שמחמת עונותיו מניחין אותו תחת הטבע, אם ישמר ויתנהג ברפואות על פי הטבע חיה יחיה, ואם לאו, ימות. ועל כן כל אדם צריך לחוש ולעסוק ברפואות כשצריך, שאם לא יעשה כן הרי זה מתחייב בנפשו.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

שיפוטיות מול אמפתיה (המשך)

כאשר אדם משתף את חברו בתחושה רעה שאופפת אותו, כגון כעס או דאגה, אין מקום לענות לו שהכעס או הדאגה חסרי הצדקה. הוא לא ביקש אלא לשפוך את מר לבו, כלל לא משנה אם זו סיבה לדאגה/כעס או לא. נניח שהוא אכן מגזים, האם משום כך הוא כבר לא מוטרד? למה הדבר דומה? למי שרואה אדם רועד מקור ובמקום להציע לו מעיל ינסה לשכנע אותו שהוא טועה וממש לא קר עכשיו.

מה מביא את יעקב וזלמן להשיב תשובות שאינן ממין העניין? התשובה טמונה במכנה המשותף שלהם: שניהם בעלי גישה שיפוטית. אנשים כאלה נוהגים לסווג כל דבר במסגרת 'צודק' או 'לא צודק'. לשמע דעה שחבר או בן משפחה משמיע או הרגשה שמישהו מבטא, הם מיד 'יפסקו' אם הוא צודק או לא, אם הוא 'צריך' להרגיש כך או לא. הם לא קולטים שהלה, בסך הכל מנסה לשתף אותם ברגשותיו, בכאביו, בדאגותיו, בתסכוליו או באכזבותיו המרות. הם לא מתמקדים ברגשות הזולת ואינם מכבדים את זווית הראייה של האחר כפי שהיא, אלא עסוקים בהבעת דעה אם הוא צודק או לא.

השיפוטיות היא הסתכלות ביקורתית, התרחקות מהזולת והתנשאות עליו. המסר הסמוי של השופט הוא: "אני מבין יותר טוב ממך מה שנכון לעשות, ואני אניגד לך אם אתה 'בסדר' או לא..." לעומתה הסתכלות אמפתית משתדלת ליישר מבט, להתחבר רגשית ולהיות עם הזולת, בלי קשר לדעתנו בנידון.

כאשר אנו שופכים לבנו באוזני ידיד או מכר, ומשתפים אותו בחוויה כואבת שקשה לנו לשאת אותה, אנו זקוקים יותר מכל לאמפתיה מצדו, כלומר, שיגלה הבנה לקושי שלנו. אם יקדיש לנו את ליבו וכל חושיו כדי להשתף ולהרגיש את מה שאנו מרגישים ולחוות את מה שאנו חווים, 'יכנס לנעליים שלנו' ויהיה איתנו במקום הכואב, בכך יפחית את משקלה של התעוקה, אותה קשה לנו לשאת לבדנו.

הזדהות רגשית - היא הנדרשת כאשר אנו נקלעים לשברון לב ולכאב, לדאגה וטרדה מכל סוג שהוא. היא הגואלת מהבדידות הנוראה שכל מי שסובל נמצא בה.

כאשר חבר או בן משפחה משתפים אותנו בחששותיהם ובדאגותיהם, בתסכוליהם ובכעסם, הם לא מצפים מאתנו שנתאמץ למצוא ולהאיר להם זווית אחרת, לפחות לא בשלב הראשון; קודם כל, נעשה מאמץ להבינם ולהתחבר אליהם רגשית. רק לאחר שהם ירגישו שאנו איתם, יתכן שירצו לשמוע מאתנו עצה וכדומה.

במשפחה פנימה

ואם הדברים חשובים ונכונים בכל מה שנוגע לבין אדם לחברו, הם נכונים שבעתיים במה שנוגע ליכולת לחיות בשלום בתוך המשפחה, במיוחד אחר שכל אחד הקים משפחה בפני עצמו.

כדי לחיות בשלום, נדרש מאיתנו לפתח את המיומנות הכפולה: מצד אחד, להתעניין במה שקורה אצל הזולת, להקשיב לו בצורה אמפתית ולגלות עניין במה שהוא מספר, ומאידך, להימנע מלהיגרר לדון אם הוא צודק ואם הוא נוהג נכון וכדומה. לא זה ענייננו. ענייננו הוא להיות מוכנים לעזור לזולת כשהוא צריך, לתמוך ולהקל עליו ככל אשר יבידנו, להיות עמו ולהשתתף בהרגשתו, לשמוח בשמחתו ולהתעצב בעצבוננו.

ההמשך בשבוע הבא בעזרת השם.

רגע חושבים

דניאל אליהו גרמן

למה לא אוהבים אותי

במלחמות של עם ישראל בימי קדם, כאשר היינו באחדות ולא היה בינו לשון הרע – נצחנו בנסים למרות שהיה בנו מעשים 'פחות טובים'. לעומת זמנים שהיה רכילות ושסע בעם – שהעם נפל בידי אויביהם. אומרים בשם ה'בעל שם טוב' שהסיבה ל'חוסר האהבה' – ששונאים הגויים את ישראל היא כי יש שנאה בינו. המחבלים שבחוץ הם רק תוצר של השנאה שלנו. הכל מתחיל אצלנו – עולם פנימי שמקרין לעולם החיצוני, ברגע שנתקן את האהבה והשלום אצלנו [כלפינו, נשותינו וחברנו] – ממש ככה נפעל שגם בעולם כולו יהיה שלום ואהבה [בעש"ט עה"ת פ' קדושים]. המחבל האמיתי שלנו הוא היצר הרע – המחשבות הרעות ש'מתגנבות' לנו לתוך הראש ומפתות אותנו לחשוב על השני דברים רעים (איך הוא עשה לי את זה? הוא פגע בי! וכו') שבעצם, אנחנו גם היינו נוהגים כך אילו היינו נמצאים במצבו של אותו אחד (או גדלים איפה שהוא גדל, בחינוך שלו ובכימיה שבמח שלו. וכן לכולנו ממש יש את אותו הדבר בקטן בנפש ולכן אנחנו מתעצבנים שאנחנו רואים אחרים מתנהגים ככה). תדעו אהובי, שבשמים מזמנים לאדם סיטואציה אצל האחר וברגע שהוא שופט אותו הוא בעצם שופט את עצמו על דבר שהוא עשה כדוגמת אותו הדבר (כמו בכבשת הרש).

אז אם אנחנו רוצים לנצח את המלחמה (גם הפנימית), אנחנו חייבים לדון כל אחד לזכות ולהפסיק לריב על שטויות. וכן לנהוג באהבה ללא תנאי לכל אחינו בית ישראל. אם ניישם את זה נזכה למה שאומר המאור ושמם [פ' בלק] שכשיש בעם ישראל אחדות, אחווה וריעות הדבר הזה מסלק את כל הצרות והשונאים המקטרגים ואין מקום לשום פורענות לחול עלינו ואנו פועלים ישועות גדולות!

ומה יעשה אדם שיש לו שונא גדול? מגלה לנו הגאון מוילנא שאם יחשוב

עליו מחשבות טובות של כף זכות וימצא בו דברים טובים יהפך לבבו לאוהב שלו (ראו ליקוטי מוהר"ן רפב). ובאמת, אם נתבונן נראה שהנה ברגעים הקשים כולנו שוכחים את כל השנאה (כמו במלחמה עכשיו, שפחות ניכר הקוטביות של הימין והשמאל) ומתחברים יחד – כי בשעת צרה מתגלה הלב היהודי החם והאוהב ומתגלה המהות שלנו שהיא כולה טובה ובריא, ושכל השנאה הקנאה והמריבות היו רק קליפות מחמת פגעי הזמן. (ובשער הגלגולים הקדמה כ' מובא שכשיש לאדם ב' שונאים הדבר מעיד שהם מאותו השורש. וישנם עדויות מאנשים שעברו 'מוות קליני' שהראו להם שכולנו בעצם אחד, וכשהם פגעו בשני - הם פגעו רק בעצמם).

בספר 'אבות דרבי נתן' (כג) מובא שאיזהו הגיבור שבגיבורים? זה ההופך שונאו לאוהבו. אז אם תרצה להיות לוחם אמיתי, תהיה גיבור ותשתוק למרות שמדברים עליך! ('בשתיקה' גמטריה 'עת רצון'. ור' נחמן כותב שאדם ששותק זוכה לפרנסה, אותיות פה רסן). תהיי לוחמת ותתקשרי עכשיו לאותה חברה שלא דברת איתה כבר הרבה זמן! תאירו פנים לאנשים ותתעניינו באמת לשלומם! אין לכם מושג כמה טוב אתם תוסיפו בעולם. הרפואה האמתית שלנו ושל העולם כולו נמצאת אצלנו בלב. כותב ה'חפץ חיים' שאם הלב שלנו, שהוא האיבר שמזרים את הדם לכל האיברים מלא בשנאת חיים ח"ו – אז הוא 'נפגע' ואנחנו מטמאים את כל האיברים וגורמים לעצמנו מחלות ופגעים השם ישמור (סרטן אותיות סר טינה, שהלב כבר לא עוסק בשנאה). אבל כשהלב נקי ומלא באהבה – אנחנו בונים משכן לקב"ה בתוכנו, וכשהבורא ברוך הוא נמצא אצלנו בלב, האם יש בכלל מקום לחרדות לעצבות ולבדידות להיכנס?!

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרר באתר ישיבת אור דוד

תרמו עכשיו

והיו שותפים לפעילות הענפה של מוסדות "אור דוד" בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

כל התורם / אוספיקונו הקדושים
בבכות צבא אלוהא אמיחא
יחאוב לו באל חמשה יביו
ויכאה ישועות גדולות
בשמיאות וברחונות
מתוק GCG הרה"ג דניאל זר שליט"א

מזוזה מהודרת של בברכה של הרה"ג דניאל זר שליט"א

בציון של התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זי"א

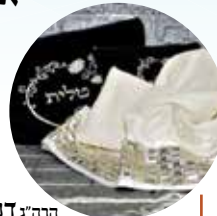
בתרומה של 150*12

טלית גדול עם רקמה של בברכה של הרה"ג דניאל זר שליט"א

בציון של התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זי"א

בתרומה של 180*12

טלית גדול עם עטרה של בברכה של הרה"ג דניאל זר שליט"א

בציון של התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זי"א

בתרומה של 360*12

מטבע של שמירה קמיע בצורת מטבע עם שטרות לשמירה במיוחד מתאונות דרכים

בתרומה של 36*12

בקבוק יין בברכה לאחר לימוד האידרא מפי הרה"ג דניאל זר שליט"א

בציון של התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זי"א

בתרומה של 52*12

ספר תהילים יוקרתי מאויר עם ציורים מרהיבים עוצרי נשימה של מלכות וקסברג.

בתרומה של 77*12

ספר תהילים יוקרתי מענור עם פירוט יסוד מלכות יתן ב-ב' צבנים חום, ורוד וקדם.

בתרומה של 104*12